

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/225/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113228993
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113228993.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Agiou Nikolaou, 67 - 69, 1st Floor, Flat/Office 103, Egkomi, 2408, Nikózia, Cyprus, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanému: F. P., nar. X.XX.XXXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenému v konaní opatrovníčkou A. S., súdnou tajomníčkou Okresného súdu I., o zaplatenie 2.219,77 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 14.8.2014, č. k. 9C 8/2014-80 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o trovách konania.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.219,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 16.1.2011 až do zaplatenia, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v prospech jeho právneho zástupcu Advokátskej kancelárie Gallo s.r.o. náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 133 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie o trovách konania rozhodol cit.: „Pokiaľ ide o náhradu trov konania súd postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a náhradu priznal v konaní plne úspešnému žalobcovi. Túto náhradu mu však priznal iba za zaplatený súdny poplatok vo výške 133 €. Pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, túto náhradu žalobcovi nepriznal s odkazom na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 6MCdo 5/2013, k nasledujúcemu záveru: „ Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (včítane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti

nemožno považovať za trovy účelné. Pokiaľ teda súdy nižších stupňov dospeli k takémuto záveru a vedľajšiemu účastníkovi nepriznali náhradu trov konania, ich rozhodnutia (v tomto smere) sú správne.“

Proti tomuto rozsudku proti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania zmenil tak, že zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 237,82 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalovaný si vedome neplnil svoje záväzky voči žalobcovi, tento bol nútený uplatňovať nárok na ich plnenie súdneho cestou s využitím práva nechať sa zastupovať zvoleným advokátom.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad upravených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam o neúčelnosti úkonov právnej služby, odvolací súd poznamenáva, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníkovi, ktorému to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom v spore, ako i skutočnosť, či nie sú splnené podmienky pre postup podľa § 150 O.s.p.; nie je rozhodujúce, či je tomu tak pri uplatnení práva alebo jeho bránení.

Je potrebné vziať na zreteľ, že účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania. Podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie, či bránenie práv účastníka konania. Súdu prináleží hodnotiť ako kritérium pre ich priznanie ich účelnosť, resp. nevyhnutnosť. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze.

Odvolací súd sa v medziach týchto úvah v plnom rozsahu stotožnil s priznaním náhrady trov konania len do výšky zaplateného súdneho poplatku (133 Eur). V predmetnej veci ide o žalobu, v rámci ktorej dochádza k mechanickej zmene mena osoby žalovaného a výšky uplatnenej pohľadávky (porov. nález ÚS ČR vo veci Pl.ÚS 25/12: Počet takto vedených sporů, motivovaných vidinou snadného zisku, je v posledních letech enormně vysoký, tvoří značný podíl občanskoprávní agendy soudů. Tím dochází k nadměrnému kapacitnímu zatěžování soudního systému a k růstu výdajů vynakládaných ze státního rozpočtu na chod justice. Vyřizování tohoto druhu agendy může snadno přivodit průtahy v řízení v jiných věcech, jejichž předmětem jsou podstatně významnější záležitosti. Podle článku 90 Ústavy České republiky soudy jsou povolány především k tomu, aby zákonem stanoveným způsobem poskytovaly ochranu právům. Vedení soudních sporů tohoto typu, pojaté primárně nikoliv jako dovolávání se ochrany práv, nýbrž jako obchodní a podnikatelská činnost produkující zisk, se ocitá na samé hraně institutu zneužití práva. Zákaz zneužití práva je uznáván jako jeden ze základních principů fungování práva a plyne z ústavně zakotveného pojmu právního státu (srov. preambuli Ústavy).

96. Navíc lze konstatovat, že takto fungující, relativně autonomní systém vymáhání pohledávek vyvolává sociálně nežádoucí následky vede k ožebračování značné části obyvateľstva. Statisticky významná část populace s nízkými príjmy není s to uhradiť súdom uložené náklady sporu, a následnou exekúci, <<http://exekutor.teritorialita.cz/>>spojenou s ďalšími nákladmi, se ocitá ve vážných existenčních potížích.

97. Náklady právního zastoupení vypočtené na základě přísudkové vyhlášky nepřiměřeně zatěžují neúspěšnou stranu řízení zejména v situacích, kdy hodnota předmětu sporu se pohybuje v nižších pásmech, zejména v pásmu bagatelnosti. Přiznaná náhrada nákladů je zjevně nepřiměřená povaze a obsahu sporu. Vynucení plnění občanskoprávních závazků v takových případech je přitom z hlediska obecné spravedlnosti marginální záležitostí, do popředí se dostává zájem věřitele na dosažení výnosu z vedení samotného sporu.

Argumentácia odvolateľa, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť zo zmluvy, pretože súd žalobcovi poskytol vo veci samej ochranu a žalovanému uložil povinnosť zo zmluvy tak, ako navrhol žalobca, neobstojí.

So zreteľom na uvedené odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti ako správny potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.